

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobkyně: L. H., narozena X,
bytem X,
zastoupena advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2022, č. j. KUUK/107647/2022/DS/Hac,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 4. 8. 2022, č. j. KUUK/107647/2022/DS/Hac, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností – oddělení správních agend (dále jen „magistrát“) ze dne 21. 4. 2021, sp. zn. SZ MgMT/037145/BH/2018/Vrb, č. j. MgMT/045186/2022. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 123f odst. 3 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobkyně jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam 12 bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobkyně se v žalobě zároveň domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se žalobkyní předloženými důkazy a návrhy. K tomu předložila rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, a to rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, a rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka. Z uvedených rozhodnutí dle žalobkyně vyplývá, že běžnou praxí správních orgánů v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Uvedla, že zásada legitimního očekávání by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Není proto dle jejího názoru správné, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.
3. Dále žalobkyně uvedla, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Pro ilustraci žalobkyně poukázala na rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují podmínku dostatečné individualizace skutku. Naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C 1404971, je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Argumentace, že přestupce dal svým podpisem souhlas s tímto druhem projednání a se správností daného rozhodnutí, je dle žalobkyně chybná. Není možné, aby za správnost rozhodnutí správního orgánu odpovídal přestupce. Stejně tak po něm nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat jeho nápravu.
4. Žalobkyně podotkla, že podklad není způsobilý pro zápis bodů zejména v případech, kdy není z vydaného rozhodnutí zřejmé, že přestupce porušil danou povinnost, například v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti, přestupkové jednání nevyplyvá z popisu "rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)", kdy jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením příslušného ustanovení. V případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem dostatečným popisem přestupku není „telefonování za jízdy“, neboť z popisu přestupku musí být zřejmé, že přestupce svou povinnost porušil za jízdy a jako řidič motorového vozidla, tedy že pouze netelefonoval např. se sadou hands-free. O nezpůsobilý podklad se jedná i tehdy, pokud z rozhodnutí není zřejmé, kde mělo ke spáchání přestupku

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dojít, a není tak možné vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Pokud tomu tak není, nelze na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče.

5. Dále žalobkyně popsala vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně pokutových bloků ze dne 30. 5. 2017, 21. 2. 2017 a 13. 11. 2015. Přestupkové jednání se ve dvou případech týkalo porušení povinnosti za jízdy nedržet v ruce ani jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení a v jednom případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti. V případě pokutových bloků ze dne 30. 5. 2017 a 21. 2. 2017 žalobkyně shodně poukazovala na následující pochybení.
6. Nejprve uvedla, že v kolonkách týkajících se osoby přestupce není přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
7. V kolonce popisující místo, dobu a jednání samotné není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou vlivem zápisu nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti absentuje nebo je dle žalobkyně zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 7 zákona o silničním provozu, nikoli však jakého bodu či písmena.
8. V kolonce uvádějící právní kvalifikaci přestupkového jednání je dle žalobkyně uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měla jako přestupce dopustit a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání považuje za vadu značnou. Dále namítala, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a že údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
9. V kolonce označující formu zavinění není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
10. V kolonce udávající výši finanční sankce není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
11. Dále není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí přestupcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřetelný ani podpis přestupce, jenž prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

12. Pokutovému bloku ze dne 13. 11. 2015 pak žalobkyně vytýkala, že v kolonce č. 5 není zjevná povinnost stanovená zákonem, která měla být porušena, neboť je pouze uveden „§18/4“, avšak bez označení právní normy.
13. Žalobkyně zpochybnila způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky v nich uvedené nebyly jako konkrétní a individualizované jednání vymezeny. Není z nich patrné komu, kdy a kde, potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Na podporu svých tvrzení žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný na výzvu soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž zrekapituloval průběh správního řízení. K námitce nerespektování odvolacích důvodů uvedl, že správní orgány se při svém rozhodování řídí zákony, zejména zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem o silničním provozu. Dále se pak řídí souvisejícími zákony a rozsudky krajských soudů a Nejvyššího správního soudu. Podotkl, že správní orgán však není vázán a ani se v rámci svého rozhodování nemusí zabývat rozhodnutími jiných správních orgánů.
15. K námitce nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze kterého dle žalovaného vyplývá, že v řízení o námitkách správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, čemuž pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. K námitkám týkajícím se pokutových bloků série HG/2014, číslo bloku G 1498901, série GF/2013, číslo bloku F 0832677, a série FC/2013, číslo bloku C 1404971, podotkl, že tyto pokutové bloky nejsou předmětem napadeného rozhodnutí.
16. Žalovaný konstatoval, že všemi pokutovými bloky se podrobně zabýval, přičemž tyto pokutové bloky byly řádně porovnány s jednotlivými oznámeními o přestupcích a byly podrobně popsány na str. 6 až 9 napadeného rozhodnutí. K námitkám týkajícím se nedostatečného a nejednoznačného popisu jednání na pokutových blocích, žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
17. K pokutovému bloku ze dne 30. 5. 2017 poznamenal, že osoba přestupce je přesně uvedena a jeho totožnost byla taktéž ověřena. V kolonce popis skutku, čas, místo, způsob spáchání je jednoznačně uvedeno, že žalobkyně dne 30. 5. 2017 porušila ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. K pokutovému bloku ze dne 21. 2. 2017 konstatoval, že v případě tohoto pokutového bloku se jedná o totožné námitky jako proti pokutovému bloku ze dne 30. 5. 2017. Žalovaný k pokutovému bloku ze dne 13. 11. 2015 poznamenal, že právní norma je v tomto pokutovém bloku přesně stanovena a jednání konkrétní osoby bylo popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním.
18. Dle žalovaného z předmětných pokutových bloků vyplývá, že žalobkyně se dopustila protiprávního jednání. Informace v nich uvedené žalovaný označil za čitelné a relevantní. Vzhledem ke skutečnosti, že pokutové bloky byly přestupcem podepsány, tak se jedná o pravomocná rozhodnutí. Dodal, že pokud žalobkyně měla během projednání přestupku na místě pochybnosti, neměla projevit svůj souhlas s blokovým řízením a měla využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupku. Závěrem žalovaný uvedl, že v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí magistrátu i žalovaného vycházejí ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

19. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s tím výslovně souhlasila a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
20. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
21. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala ve skutečnosti, že žalovaný nereflektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobkyně poukazovala na rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, ze kterého je podle žalobkyně zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Poukázala i na rozhodnutí Městského úřadu Hlučína (a další podobná výše uvedená rozhodnutí). Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněná rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Hlučína (a další podobná rozhodnutí). K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 6 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že se s právními názory různých městských úřadů, které žalobkyně uvedla, neztotožnil, jelikož vychází z platných zákonů, rozsudků krajských soudů a z judikátů Nejvyššího správního soudu. Na tomto místě soud poznamenává, že žalovaný ve svém rozhodnutí výslovně uvedl, že se neztotožnil se závěry jiných městských úřadů, na které žalobkyně poukazovala. Dle soudu tím žalovaný vyjádřil konkludentně názor, že se necítí být vázán právní praxí jiných správních orgánů, která je dle jeho názoru v rozporu se zákonem a judikaturou správních soudů. Tento závěr lze dle soudu vztáhnout i na závěry jiného krajského úřadu, na které žalobkyně poukazovala v odvolání. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že v řízení o námitkách správní orgán ověří, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tedy zda podkladem pro záznam bodů bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Na základě doložených pokutových bloků žalovaný dospěl k závěru, že jednání jsou popsána dostatečně a jednoznačně. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Jihočeského kraje a Městského úřadu Hlučína (a dalších žalobcem uváděných správních orgánů) řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobkyní předložená rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

22. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
23. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
24. Z popisu řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchaní přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

25. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
26. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byly opatřeny řádně vyplněné pokutové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnány a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterého bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný na stranách 6 až 9 zkoumal obsah jednotlivých pokutových bloků, přičemž v případě žalobkyní namítaných pokutových bloků konstatoval, že pokutové bloky jsou vyplněny v plném rozsahu, obsahují jméno, příjmení, datum narození a bydliště žalobkyně jako pachatelky přestupku. Její totožnost byla ověřena. V kolonce popisu skutku je skutek řádně popsán, rovněž je uvedena forma zavinění, výše uložené pokuty, místo vydání pokutového bloku, podpisy policisty a žalobkyně. Z příkazových bloků je dle žalovaného zřejmé kdo, kdy, kde a jakého protiprávního jednání se dopustil. Údaje na pokutových blocích vždy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byla žalobkyně sankcionována. Současně poznamenal, že jednotlivé záznamy korespondují s jednotlivými oznámeními o uložení správního trestu ve správním řízení. Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyni byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně a že tedy ke dni 6. 3. 2018 dosáhla počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.
27. Dále se soud zabýval námitkou, že pokutové bloky ze dne 30. 5. 2017, 21. 2. 2017 a 13. 11. 2015 jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Pokutovým blokům ze dne 30. 5. 2017 a 21. 2. 2017 žalobce shodně vytýkal, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, právní kvalifikace přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě, není zřetelná výše udělené sankce, není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok vydán a není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě a že není zřetelný podpis účastníka.
28. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že: *„Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaneého, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“ Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

29. Podle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jsou pověřené osoby povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
30. Pokutovým blokem série JL/2015, č. L 0553969, ze dne 21. 2. 2017, byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 300 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „21. 2. 2017, 14.55 hod., ul. Osecká, Lom, řidička OA RZ X držela v ruce telefon, § 7/1c/z. č. 361/2000 Sb.“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobkyně a podpis a služební číslo oprávněné úřední osoby a razítko správního orgánu.
31. Blokem na pokutu série GD/2014, č. D 1785192, ze dne 30. 5. 2017, byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „DNE 30. 5. 2017 V 12:20 HOD. V TEPLICÍCH UL. DUCHCOVSKÁ 958/26. ŘIDIČKA MV RZ: X, BĚHEM JÍZDY DRŽELA V RUCE MOBILNÍ TELEFON. PORUŠILA §7/1C, z. č. 361/2000 SB. (ÚMYSL)“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobkyně a podpis a služební číslo oprávněné úřední osoby a razítko správního orgánu.
32. Z obsahu pokutových bloků ze dne 21. 2. 2017 a 30. 5. 2017 není pochyb o tom, žalobkyně byla v uvedené dny pokutována za to, že jako řidička motorového vozidla porušila povinnost uvedenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tj. při jízdě vozidlem jako řidička držela v ruce telefonní přístroj. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutových bloků, zejména z popisu místa spáchání přestupků, je též zřejmé, že žalobkyně se přestupků dopustila za jízdy a na pozemní komunikaci. Nelze též přehlédnout, že žalobkyně svým podpisem s obsahem pokutových bloků souhlasila, muselo jí tedy být známo, jakých přestupků se dopustila a v čem spočívala jejich podstata.
33. K námitce ohledně nezjištění osoby přestupce soud uvádí, že na obou pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobkyně, pozn. soudu: v pokutových blocích

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

je uvedeno dřívější příjmení žalobkyně H.), její rodné číslo a adresa místa jejího pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na pokutovém bloku ze dne 21. 2. 2017 dle občanského průkazu a na pokutovém bloku ze dne 30. 5. 2017 dle řidičského průkazu. Žalobkyně podpisem pokutových bloků dala jednoznačně najevo, že údaje o její osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Krajský soud proto nepřisvědčil námitce žalobkyně, že v kolonkách týkajících se osoby přestupce není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle názoru krajského soudu pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobkyni a jejího totožnost byla řádně ověřena.

34. Žalobkyně shodně k pokutovým blokům ze dne 21. 2. 2017 a 30. 5. 2017 namítala, že nebyla přesně zjištěna doba a místo spáchání přestupku. Na předmětných pokutových blocích je vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku. Žalobkyně také shodně namítala, že název obce je uveden zkratkovitě. K tomuto soud uvádí, že v žádném z předmětných pokutových bloků není název obce uveden žádnou zkratkou. Tato námitka tak není důvodná.
35. K výše uvedeným pokutovým blokům soud konstatuje, že formulace v nich obsažené, týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace, nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobkyně dopustila. Soud se neztotožnil s názorem žalobkyně, že by užití formulace ve tvaru „*řidička OA RZ X držela v ruce telefon, §7/1c/z. č. 361/2000 Sb.*“, „*ŘIDIČKA MV RZ: X, BĚHEM JÍZDY ZDRŽELA V RUCE MOBILNÍ TELEFON. PORUŠILA §7/1C, z. č. 361/2000 SB.*“, byly nepřezkoumatelné. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobkyně při provozu na pozemních komunikacích dopustila a jak byla tato porušení kvalifikována. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupků splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobkyně dopustila a kdy a kde se to stalo. Tvrdí-li žalobkyně v této souvislosti, že i přes specifčnost blokového řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona a odkazuje-li na rozhodnutí připojená k žalobě (bloky č. G 1498901 a F 0832677), soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě předmětných pokutových bloků splněny. Skutečnost, že v bloku ze dne 21. 2. 2017 není výslovně uvedena forma zavinění, tedy dle soudu nemůže mít žádný vliv z hlediska posouzení daného bloku jako podkladu pro vyznačení bodů v evidenci řidičů, neboť u daného přestupku nemá forma zavinění žádný vliv na počet zapsaných bodů a k odpovědnosti za daný přestupek postačuje i nedbalost.
36. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že ve všech pokutových blocích je výše sankce uvedena číslem i slovy a to vždy zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná. Soud nepřisvědčil ani žalobní námitce, že v kolonce označující formu zavinění není uvedeno, zda přestupkové jednání bylo spácháno úmyslně či z nedbalosti, neboť předmětné pokutové bloky tuto kolonku vůbec neobsahují.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

37. Za důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Na všech dotčených pokutových blocích je uvedeno místo, kde byly sepsány, jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky, dále je na pokutových blocích ze dne 21. 2. 2017 a 30. 5. 2017 uvedeno služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. V kombinaci s oznámeními o přestupcích a razítky na blocích je evidentní, že předmětné bloky vydaly kompetentní správní orgány prostřednictvím oprávněných osob. Dále je na blocích uvedeno datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobkyně, která tímto zároveň souhlasila s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdila převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobkyně ani nenamítala, že by se o její podpis nejednalo. K námitce „nezřetelnosti“ jejího podpisu soud uvádí, že na všech předložených pokutových blocích je podpis žalobkyně zřetelný. Pro úplnost soud konstatuje, že provedl porovnání všech podpisů žalobkyně na dotčených pokutových blocích se závěrem, že podpisy na blocích se shodují.
38. Pokutovému bloku ze dne 13. 11. 2015 pak žalobkyně toliko vytýkala, že v kolonce č. 5 není zjevná povinnost stanovená zákonem, která měla být porušena, neboť je zde uveden pouze „§ 18/4“ bez označení právní normy.
39. Blokem na pokutu série HG/2014, č. G 2200900, ze dne 13. 11. 2015, byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „Dne 13. 11. 2015 v 15³⁵ h Oldřichov Jeníkov u OÚ překročena povolená rychlost v obci R 50/61/58 RZ X Škoda bílá § 18/4“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f bod 4 zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobkyně byla dne 13. 11. 2015 pokutována za to, že jako řidička motorového vozidla překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Nelze též přehlédnout, že žalobkyně svým podpisem s obsahem pokutového bloku souhlasila, muselo jí tedy být známo, jakého přestupku se dopustila a v čem spočívala jeho podstata. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé, že žalobkyně se uvedeného jednání dopustila v obci Jeníkov části Oldřichov u obecního úřadu. Z ničeho naopak nevyplývá, že by se uvedené místo mělo nacházet mimo pozemní komunikace. Formulace týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace, není dle soudu nesrozumitelná a lze z ní vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobkyně dopustila. V případě zkratkovitého označení „R 50/61/58“ je nepochybné, že první údaj představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě (50 km/h), druhý naměřenou rychlost vozidla (61 km/h) a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření (58 km/h). Skutečnost, že v předmětný pokutový blok obsahuje pouze § 18 odst. 4 bez uvedení zákona, však podle názoru soudu nebrání záznamu bodů za dané jednání, neboť z pokutového bloku je zjevné, že žalobkyně se dopustila přestupku podle zákona o silničním provozu a taktéž, že po odečtení odchylky měření v obci jela 58 km/h, čímž překročila stanovenou rychlost 50 km/h o více než 5 km/h a méně než 20 km/h; tyto údaje pro záznam bodů plně postačují.
40. Namítala-li žalobkyně v souvislosti s podpisem pokutových bloků, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobkyně s údaji v něm uvedenými skutečně vyjádřila souhlas.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Pokud žalobkyně podepsala něco, čemu nerozuměla, nebo pokud si žalobkyně údaje nezkontrolovala a neuplatnila námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k její tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého „[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného *presumpcí* správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

41. Lze tedy shrnout, že za přestupková jednání žalobkyně, pro která jí byly vystaveny pokutové bloky ze dne 30. 5. 2017, 21. 2. 2017 a 13. 11. 2015, byly žalobkyni body do registru řidičů zaznamenány oprávněně. Žalobkyně se mylí, pokud tvrdí, že se žalovaný způsobilostí pokutových bloků pro zápis bodů do evidenční karty řidiče nezabýval. Magistrát i žalovaný měli toliko povinnost posoudit, zda námitky žalobkyně byly oprávněné, či nedůvodné, nikoli zkoumat, zda pokutové bloky obsahují potřebné náležitosti, neboť i při absenci některých náležitostí, pokud tato absence nezpůsobuje nicotnost rozhodnutí, lze v řízení o námitkách ověřit, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden oprávněně, či nikoli.
42. K námitce žalobkyně zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nemůže nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobkyně, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Jihočeského kraje či Městský úřad Hlučín, Městský Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

úřad Černošice, nebo Magistrát města Kladno rozhodují v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobcem předložená rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje a Městského úřadu Hlučína, Městského úřadu Černošice, nebo Magistrátu města Kladno neodpovídají konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu.

43. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal namítaná porušení právních předpisů, ani že by žalobkyně byla zasažena na svých veřejných právech. Soud tedy v mezích žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. července 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.